

ОРГАНІЗАЦІЯ РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ

***Зось-Кіор М.В., д.е.н., доцент,
ПОЛТАВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА
КУКСА І.М., д.е.н., доцент,
ГЕРМАНЕНКО О.М., к.е.н., доцент,
ЛУТАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ***

В умовах децентралізації влади та свроінтеграційних векторів України агент держава для всіх інших агентів земельних інтересів має виконувати роль не тільки контролера, а й партнера. Усвідомлення цього змінює пріоритети в земельних відносинах, а раціональне використання земельних ресурсів аграрного сектора економіки України – свій координаційно-субординаційний формат. За логікою досліджень усе вагомішої ролі набуватимуть спільні агенти, що через «єдиний голос» зможуть донести свою позицію навіть найдрібніших землеволодільців і землекористувачів до будь-якого агента земельних інтересів. Особливо важливим при цьому є визначення певних особливостей співпраці держави як партнера з цими агентами. Спільні інвестиції держави та мікро- і міні-агентів, наприклад, у поліпшення меліоративного стану земель, призводять не тільки до підвищення землевіддачі та відповідно доходів цих агентів, але й підвищення вартості цих земель, тобто і можливостей залучення інвестицій, і отримання більшої орендної плати. Доцільним є кооперування держави із приватним бізнесом з метою розв'язання проблем охорони ґрунтів, збільшення обсягів експорту, гармонізації вітчизняної системи управління земельними ресурсами із кращими світовими аналогами. Основні напрями розвитку державно-приватного партнерства (далі ДПП) в системі землекористування: агрохімічний – сприяння ефективному використанню земельних угідь через агрохімічне забезпечення аграрних виробників на розгалуженій науково-дослідницькій базі; меліоративний – оптимізація структури сільськогосподарських земель і посівів за рахунок участі усіх зацікавлених сторін у меліоративних проектах на паритетній основі; логістичний – раціоналізація землекористування на основі випереджаючого розвитку системи логістичного забезпечення аграрного виробництва; збутовий – активізація діяльності щодо просування аграрної продукції під загальнодержавними або

регіональними брендами, системи утилізації та глибокої переробки основної, додаткової та побічної продукції на аналітико-консультаційній платформі громадських організацій і галузевих асоціацій.

Основні функції уряду в рамках реалізації проектів ДПП: формування гармонізованих до кращої світової практики сільськогосподарської діяльності земельних відносин; сприяння підвищенню якості та охороні ґрунтів як національного та світового багатства; сприяння і безпосередня участь у розбудові гармонізованої з кращою практикою логістичної інфраструктури аграрного бізнесу.

Основні функції Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру в рамках реалізації проектів ДПП: забезпечення ведення державного земельного кадастру; пошук партнерів для участі в реалізації меліоративних проектів; участь у реалізації меліоративних програм і проектів.

Основні функції Державної установи «Держґрунтохорона» в рамках реалізації проектів ДПП: забезпечення роботи розгалужених агрохімічних лабораторій; складання програм і участь у їх реалізації із метою підвищення родючості ґрунтів.

Основні функції Державного підприємства «Адміністрація морських портів України» та Державного підприємства «Адміністрація річкових портів» у рамках реалізації проектів ДПП: формування умов для активізації роботи портів; кількісне та якісне поліпшення флотів.

Основні функції Державної адміністрації залізничного транспорту України в рамках реалізації проектів ДПП: вдосконалення існуючих і створення нових маршрутів курсування товарних рухомих складів; забезпечення достатньої кількості спеціалізованого рухомого складу для перевезення сільськогосподарської продукції; зменшення термінів курсування потягів від місць зберігання сільськогосподарської продукції до об'єктів логістичної інфраструктури.

Основні функції об'єднання аграрних виробників у рамках реалізації проектів ДПП: використання права «єдиного голосу» для паритетного відстоювання позицій землекористувачів і землевласників; розповсюдження серед виробників інформації про зміст партнерства та його переваги; надання консультаційних послуг учасникам інтеграційного процесу.

Основні функції аграрного виробника в рамках реалізації проектів ДПП: забезпечення публічності виробництва якісної продукції для участі в проектах ДПП; надання виробничої бази для роботи державних служб із поліпшення якості землі, проведення

меліоративних робіт; надання права єдиного голосу своїм галузевим представникам.

Практичне значення виконаного завдання полягає в тому, що враховано агрохімічний, меліоративний, логістичний і збутовий напрями ДПП, а функції уряду в межах реалізації відповідних проектів зводяться до формування гармонізованих до кращої практики земельних відносин; стимулювання підвищення якості та охорони ґрунтів як національного багатства; сприяння та безпосередньої участі в розбудові гармонізованої до кращої світової практики логістичної інфраструктури аграрного бізнесу.

Література.

1. Павлов О.І. Агропродовольча сфера України як об'єкт національної безпеки / О.І. Павлов // Економіка АПК. – 2014. – № 2. – С. 97–103.
2. Полозенко Д. В. Глобалізація економіки та фінансова стабільність в Україні / Д.В. Полозенко // Економіка АПК. – 2014. – № 5. – С. 5-11.
3. Саблук П.Т. Стан і напрями розвитку аграрної реформи / П.Т. Саблук // Економіка АПК. – 2015. – № 2 – С. 10-17.
4. Ходаківська О.В. Розвиток земельних відносин в аграрному секторі України / О.В. Ходаківська. – Київ : ННЦ ІАЕ, 2015. – 26 с.
5. Хорунжий М.Й. Завдання національної аграрної політики на сучасному етапі / М.Й. Хорунжий // Економіка АПК. – 2014. – № 2. – С. 22–29.

ПЕРСПЕКТИВИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

**КОВАЛЕНКО М.М., Д.Н.ДЕРЖ.УПР., ДОЦЕНТ КАФЕДРИ,
ХАРКІВСЬКИЙ РЕГІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ НАЦІОНАЛЬНОЇ
АКАДЕМІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ПРИ ПРЕЗИДЕНТІ УКРАЇНИ
НАКІСЬКО О.В., К.Е.Н., ДОЦЕНТ КАФЕДРИ,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

Фінансова система України за останні десятиріччя відокремилася в особливий контур суспільного відтворення, все більше стає бізнесом для обраних. Практично, не вимагаючи капіталомістких вкладень, технологічного використання чи перероблення ресурсів у виробничій сфері, фінансова сфера все більше стає віртуальним підприємництвом, послаблюється інтерес до факторів реального